

ಇದೆಯಲ್ಲ, ನಾವನಲ್ ಸ್ಕೂಲ್ ಆಫ್ ಡ್ರಾಮಾ ಅದು.. ಕಂಗಾಟ್ಸ್ ಕರ್ಕೆ ಎಂದ ವಿನುತ ತನ್ನ ಗಾಳಿ ಕೆಳಗಿಟ್ಟು ಎದ್ದು ಹೋಗಿ ರಾಜೋ ಭುಜವನ್ನ ಬಳಸಿದಳು.

‘ಒ ಅದೂ...ವನೋ ಭಾರೀ ಹೆಸರಿದೆಯಲ್ಲವಾ ಅದಕ್ಕೆ... ಕಕ್ಕಿ.... ಎಲ್ಲಾ ಸೆಲೆಕ್ಷನ್ ಆದಮೇಲೆ ಹೇಳತೀಯಲ್ಲ..’ ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಖುಹಿಯ ನೋರ ಹದವಾಗಿ ಮೂರವನ್ನು ತೆಬ್ಬಿತ್ತು.

ಅಫ್ಸಿನ ಗಾಸಿಪ್ಪಿನಿಂದ ಹಿಡಿದು ರಾಜಕಾರಣ, ಸಿನಿಮಾ ಗಾಸಿಪ್ಪಿನವರಗೆ ಹರಡಿ, ನಗು. ವರ್ಯಸ್ವನ ಹಂಗಿಲ್ಲದೆ.

‘ಆ ಹುಡುಗ ಅದೇ ನಿನ್ನ ಜೋತೆ ಒಂದೆರಡು ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದನ್ನಲ್ಲ, ಮೋಹನ. ಅವನನ್ನ ಮದುವೆಗಿದುವೆ ಆಗೋ ಸಿಹಿಸುದ್ದಿ ಕೊಡ್ಡಿಯ ನೀನು ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ’ ಮೇಗಲೆ ಹೇಳಿದ ನಂತರ, ಕೆಳಬಾರದಿತ್ತನೋ ಎಂದು ತುಟಕ್ಕುಕೊಂಡಳು. ತುಟ ಜಾರಿದ ಮಾತಿನ ಕ್ಷಣವೇ ಕಿವಿ ಸೇರುವ ಕ್ಷಣವೂ ಅಗಿರುತ್ತದೆ. ರಾಚೋ ಮುಖ ತುಸು ಸಪ್ಪಗಾಯಿತು.

‘ಮೋದಲು ಅದೇ ಸಿಹಿಸುದ್ದಿ ಕೊಡ್ಡಿನಿ ಅಂತ ನಾನೂ ಬ್ರಾವಿಸಿದ್ದೆ. ಎನೋವಿಸ್‌ಡಿಗೆ ಹೋಗೋ ವಿಚಾರ ನನ್ನ ತಲೆಲ್ಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅಂವ ಕೇಳಿದ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ, ಆ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಇತ್ತಲ್ಲ ಅದು ನನ್ನನ್ನ ಸಮಾ ಪ್ರಪಾತಕ್ಕೆ ನೂಕಿತು ನೋಡು’

‘ವನಾಯ್ದೆ’ ವಿನುತಾ ಕೈತಟಿದಳು. ರಾಚೋ ಮಾತಾಡದೇ ಒಂದು ಗುಟುಕು ವ್ಯೇನ್ ಹಿಲಿದಳು. ಅರೆಕ್ಷಣದ ನಂತರ ಇಬ್ಬರತ್ತ ನೋಡದೇ ಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಗಾಳಿಸ್ನೇ ನೋಡುತ್ತ ಮಾತಾಡತೋಡಿದಳು.

‘ಾವಿಭೂರೂ ಮದುವೆ ಬಗ್ಗೆ ಅಲೋಮೋಣ್ಸ್ ನಿಧಾರ ಮಾಡಿದ್ದಿ. ನಾಡೆದು ಸಲ ನನ್ನ ಮನಗೆ ಬಂದ, ಉಳಕೊಂಡ. ಇನ್ನೆನು ರಿಜಿಸ್ಟ್ರೋ ಮದುವೆಗೆ ಡೆಟ್ ನೋಡಿ, ನಿಮಗೂ ಹೇಳಿದು, ಸದ್ಗೃಹೆ ನನ್ನ ಮನೆನೆ ಇರಲಿ, ಆಮೇಲೆ ಬೇರೆ ನೋಡಣ, ಇಬ್ಬರ ಮನೆಯವರಿಗೂ ವಿಷಯ ತಿಳಸದು ಹಿಗೆ ಬಂದು, ಎರಡು, ಮೂರು ಅಂತಲ್ಲ ಒಳೆ ಸ್ನೇಹಿತ್ಯ ಪುಲ್ ಪಾನ್ ಮಾಡಿದ್ದಿ. ಅಮೇಲೆ ಒಂದು ದಿನ ನಾಟಕದ ರಿಹರ್ಸಲ್ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ತಡವಾಗಿತ್ತು. ನನ್ನ ಮನಗೆ ಹೋದ್ದಿ. ಆ ದಿನ ನಾ ಸ್ಕೂಲ್ ಸುಸ್ಥಾನಿದ್ದೆ. ಮೋಹನ ಭಾರೀ ಒಳೆ ಲಕರಿಯಲ್ಲಿದ್ದು’

ರಾಚೋ ಕರ್ಗ ಸೋಫಾಗೆ ಬರಗಿ ಕಣ್ಣ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಳು. ತನಗೇ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಿದಾಗೇನೋ ಎಂಬಂತೆ ಕಣ್ಣ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡೆ ಹೇಳತೋಡಿದಳು.

‘ಆ ದಿನ ಅವನಿಗೇನೋ ಹುಕೆ. ಯಾವುದೋ ಒಂದು ವಿಸಿತ್ತ ಆಂತ ಪ್ರಯತ್ನಿಸೋಣ ಅಂತ. ಅಂವಾ ಅದು ಶುರುಮಾಡಿದ್ದ ಹಂಗೆ ನಂಗೆ ಇಪ್ಪಾಗಲಿಲ್ಲ, ತಡೆಯಲಾರದ ಕಿರಿಕಿರಿಯೋಂದು ಒಳಗಿಂದ ಒಬ್ಬಕೊಂಡು ಬಂದ ವಿಪರೀತ ನಡುಕ. ‘ಪ್ಲೀಸ್, ಈ ಧರಾ ಬಾಡು’ ಅಂತೇಳಿ ಎದ್ದುಬಿಟ್ಟೆ. ಅಂವಾ ಅದನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿರಲ್ಲಿ ಅಂತ ಕಾಣತ್ತೆ ತಡಣ ‘ಯಾಕ ಬೇಡ. ರಿಕ್ತಿ ಇದೇ ಧರಾ ಮಾಡಿದ್ದನಾ. ಅದು ನೆವಾಯ್ದು’ ಅಂದುಬಿಟ್ಟೆ, ನಗೆ ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಖರೇ ಅಂದ್ರೆ ರಿಕ್ತಿ ನೆವಾಗಿರಲೇ ಇಲ್ಲ ಅಥವಾ ರಿಕ್ತಿ ನೆವೆಂದಂದಿಗೆ ಹಿಗೆ ಮಾಡಿರಲೂ ಇಲ್ಲ. ಆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದ ಮೋಹನದ ನಿ, ಆ ಮಬ್ಬು ಬೆಳಕಲ್ಲಿ ಅವನ ಮುಖ ಹೊಳೆದ ರೀತಿ, ಅವನು ಖುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಹೊಸ ಭಂಗಿ ಎಲ್ಲ ಅಪರಿಚಿತ ಅನ್ನಿಸ್ತು, ಅದೇ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅವನ ಆ ಸ್ವರ್ಚ ಎಂದೋ ಮೂಲಹಾಕಿದ್ದ ಇನ್ನೇನನ್ನೋ ನೆನಪಿಸ್ತಾ, ನಾನು ಈ ಒಂದೆರಡು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಕಂಡಿದ್ದ ಅವನು ಬೇರೆ, ಈ ಪ್ರಾಣಿ ಬೇರೆ ಅನ್ನಿಸಿ. ಕರ್ಗ ಎದುರಿಗೆ ಈ ಚರ್ಚರೆಯಲ್ಲಿ ಕೂತವನನ್ನು ಇನ್ನೆಂದೂ ಮುಟ್ಟಳಾರೆ ಅನ್ನಿಸ್ತಾ ‘ಪ್ಲೀಸ್, ಕರ್ಗೇ ನನ್ನ ಮನೆಯಿಂದ ಹೂರಗೆ ಹೋಗು’ ಅಂತ ಜೆರಿದೆ. ಅಂವಾ ಕಕ್ಕಾರ್ಜಿಕ್ಕಿಯಾಗಿಬಿಟ್ಟು ‘ಸಾರಿ, ನಾರಿ ಕರ್ಕೆ’ ಅನ್ನಾತ್ತ ನನ್ನ ಕೈಪಿಡಿಯಕ್ಕೆ ಬಂದ. ‘ನನ್ನ ಮುಟ್ಟಬೇಡ. ಪ್ಲೀಸ್... ಕರ್ಗೇ ಮೊದ್ದು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೋಗು. ಹೋಗು ಅಂದ್ರೆ ಹೋಗು’ ಅಂತ ಮತ್ತೆ ಹುಚ್ಚೆ ಧರಾ ಜೆರಿದೆ. ಅಂವಾ ಬಾಗಿಲು ದಾಟದ್ದೆ, ರಪೋ ಅಂತ ಬಾಗಿಲು ಮುಚ್ಚಿದೆ.’

ರಾಚೋ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಉಸಿರೆಳೆದುಕೊಂಡಳು. ಮೇಗಲೆ ಎದ್ದು ಬಂದು ರಾಚೋಜ ಆ ಕಡೆ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಶಿತಪು. ಮೆಲ್ಲಗೆ ಅವಳ ತಲೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಭುಜಕ್ಕೆ ಅನಿಸಿಕೊಂಡಳು.

ರಾಚೋ ಅತ್ತಲು. ಒಂದೆರಡು ನಿಮಿಪದ ನಂತರ ಕಣ್ಣ ಮುಗು ಬರಸಿಕೊಂಡಳು. ನೀರು ಕಡಿದಳು. ಗಾಳಿ ತುಟಿಗೆ ತಾಕಿಸಿ, ಇನ್ನೊಂದು ಗುಟುಕು ವ್ಯೇನ್ ಹಿರಿದಳು.